

60. Hæc applicatio injusta et nulla omnino est, si minister sustentatione privatur, n. 7.
 61. Prælati inferiores non possunt jus decimarum mutare, n. 11.
 62. Quæ personæ obligentur ad decimas, c. 16, n. 1.
 63. Infideles non obligantur, n. 2.
 64. Hæretici obligantur, n. 3.
 65. Qui catechumeni teneantur ad decimas, ib.
 66. Judæi ad quas decimas obligentur, n. 6.
 67. Ecclesia dupliciter acquirit jus reale decimarum, ib.
 68. Gentiles ubicumque degant, decimas ecclesiæ debere quidam falso dicunt, n. 8.
 69. Quid dicendum quando habitant regiones quæ aliquando fuerunt Christianorum, n. 8.
 70. An teneantur ad decimas pro sustentatione suorum prædicatorum, n. 10.
 71. Qui pauperes teneantur ad decimas, l. 4, n. 16 et 17.
 72. Probabile est excusari a decimis, qui est in gravi necessitate, n. 18.
 73. Qui ex necessitate decimas non solvit, extra illam positus tenetur ad restitutionem, ib.
 74. An clerici teneantur ad decimas, c. 17, n. 1 a 4.
 75. An Papa obligetur ad decimas, n. 8.
 76. An clerici debeant decimas de redditibus ecclesiasticis, n. 5.
 77. Episcopi debito reali, non personali tenentur ad decimas, n. 11.
 78. Parochus similiter, n. 16.
 79. Non debet decimas ex prædiis ecclesiasticis, ib.
 80. Episcopus non potest parochos sibi subjectos ad decimas obligare, n. 1.
 81. Clerici simplices tenentur ad decimas reali et personali debito, n. 21.
 82. Quid dicendum de clericis inservientibus alicui ecclesiæ, n. 22.
 83. Religiosi ex vi juris communis tenentur ad decimas, n. 25.
 84. Aliqui ex jure obligati ad decimas possunt ab eis liberari, c. 18, n. 1.
 85. Tres modi eximendi a decimis, n. 2.
 86. Privilegium non solvendi decimas odiosum est, n. 6.
 87. An ex bonis emphyteuticis debeat monasterium decimas, c. 19, n. 11.
 88. Coloni religiosorum non eximuntur per privilegia monasterii, n. 13.
 89. Quatuor modi amittendi privilegium non solvendi decimas, c. 20, n. 1.
 90. Primum est, si cedat in læsionem enormem alterius, ib.
 91. An in hoc casu ipso jure amittatur privilegium, n. 1 et 2.
 92. Secundus modus est usus privilegio contrarius, n. 3.
 93. Tertius modus est conventio partium, n. 5.
 94. Quartus modus amittendi privilegium circa decimas est alienatio prædiorum, n. 6.
 95. Ex privilegio possunt decimæ solvi extra parochiam, c. 23, n. 1.
 96. Hæc dispensatio difficilior est ad ecclesias alterius territorii, n. 2.
 97. An decimæ solvendæ ecclesiæ baptismali vel parochiali, c. 24, n. 3.
 98. Jus petendi decimas spirituale est, c. 23, n. 1.
 99. Decimæ ut tales non debentur laicis per se, n. 3.
 100. Hoc neque per præscriptionem, neque per humanam concessionem potest mutari, n. 4.
 101. Laici possunt licite percipere fructus decimarum, n. 6.
 102. Quibus modis hanc facultatem possint accipere, n. 7.
 103. Regula discernendi an laici juxta accipiant fructus decimarum, n. 8.
 104. Clericus ad breve tempus potest laico decimas locare, non ad longum, n. 9.
 105. Laici pro stipendio possunt decimas accipere, n. 10.
 106. Decimæ possunt dari per liberales donationes, n. 11.
 107. Episcopi propria auctoritate possunt laicis decimas ad tempus dare, c. 26, n. 1.
 108. Olim etiam in perpetuum feudum dabant, n. 2.
 109. A quo tempore sint irritæ tales concessiones, n. 3.
 110. An laici, qui decimas in feudum habent, possint illas transferre, n. 7 et 8.
 111. Quando extinguitur linea, quid faciendum, n. 8.
 112. Ante mortem ultimi possessoris potest fieri hæc translatio de consensu Episcopi, ib.
 113. Post illius mortem posse etiam fieri, est probabilis, n. 9.
 114. An laicus possit feudi decimas cuicumque Ecclesiæ dare, n. 10.
 115. Quando requiratur ad hoc Episcopi consensus, ib.
 116. An laici possint præscribere decimarum perceptionem, c. 27, n. 1.
 117. Quo pacto ad hoc conducat consuetudo, n. 3.
 118. Decimæ cujusque diæcesis ad illius clerum spectant, c. 28, n. 4.
 119. Decimæ cujusque parochiæ ad illius clerum pertinent, n. 7.
 120. Decimæ quam antiquæ, n. 5.
 121. Decimas mediante parochia deberi Episcopo, qui dicant, n. 10.
 122. Pontifex posset accipere partem decimarum in parochiis, n. 11.
 123. Quibus ministris Ecclesiæ debeantur decimæ, n. 12.
 124. An ad Ecclesiæ fabricam etiam spectent, n. 18.
 125. Primo, debentur Episcopo, c. 29, n. 1.
 126. Post Episcopos, debentur parochis, n. 2.
 127. Quibus aliis debeantur, n. 3.
 128. Debitum decimarum non solum ad religionem, sed etiam ad justitiam spectat, n. 4.
 129. Clerici etiam divitibus et malis solvendæ decimæ, n. 5.
 130. Cisterciensibus, Templariis et Hospitalariis, quæ privilegia fuerint concessa circa decimas, c. 18, n. 5.
 131. Clerici simplices non habent jus ad decimas, c. 29, n. 6.
 132. Religiosi non habent jus decimarum, n. 7.
 133. Religiosi avertentes alios a decimis excommunicantur, n. 8.
 134. Decimæ possunt conferri religiosis variis modis, etiam si laici sint, n. 9.
 135. Ecclesiastici possunt præscribere jus decimarum, c. 30, n. 1.
 136. Jus retinendi decimas potest præscribi et a religiosis et a laicis, n. 6.
 137. Religiosi possunt præscribere decimas Ecclesiæ suscipiendo illius onera, n. 7.
 138. Quo pacto e præscriptione præsumi possit privilegium circa decimas, n. 8.

- legium circa decimas, n. 8.
 139. Non potest quis præscribere jus decimarum sine parochia, ib.
 140. Non tantum ex justitia debentur decimæ, c. 36, n. 1.
 141. An decimæ sint sub dominio Ecclesiæ, quando non sunt separatæ, n. 14.
 142. Numerantur varii effectus domini quod Ecclesiæ habet in decimas, antequam illas percipiat, n. 9.
 143. Qua actione petendæ sint decimæ in judicio, ib.
 144. Ecclesiæ potest petere decimam, a quocumque possidente fructus non decimatos, n. 10.
 145. Decimæ solvendæ sine mora, etiam non petitæ, c. 37, n. 1.
 146. Ut mora sit culpabilis, non est necessaria parochi monitio, n. 2.
 147. Non tenentur fideles deferre decimas parochi suis sumptibus, n. 7.
 148. Ecclesiæ semper habet jus petendi decimas, quando non remittit, vel alius non bona fide præscribit, c. 38, n. 1.
 149. Parochus non potest sua auctoritate accipere decimas per vim, n. 2.
 150. Qui eas non solvit, non est excommunicatus ipso facto, ib.
 151. Potest tamen excommunicari, n. 3.
 152. Quomodo prælati teneantur cogere non solventes decimas, n. 4.
 153. Possunt facere cum illis positionem, n. 6.
 154. An decima pars agri empti pecunia obnoxia decimis, sit Ecclesiæ, n. 12.
 155. Qui negotiatur cum pecunia non decimata non debet lucrum Ecclesiæ, n. 14.
 156. Causæ decimarum pertinent ad forum ecclesiasticum, n. 15.
- DECIMÆ DE QUIBUS REBUS SOLVENDÆ.
1. Ex quibus lucris solvendæ sint decimæ, vide DECIMÆ PERSONALES, a n. 11.
  2. De apum examinibus non solvitur decima, tr. 2, l. 1, c. 34, n. 4.
  3. Ex venatione quæ decimæ solvendæ, n. 7.
  4. Ex partu ancillæ non debentur decimæ, ib.
  5. De herba pasta a propriis ovibus debentur, ib.
  6. Qualiter solvendæ decimæ, ex duobus lucris quæ sunt in pecore, ib.
  7. An minutæ decimæ solvendæ sint, n. 10.
  8. Semen non decimatur bis, licet non auferatur ante decimationem, c. 33, n. 6.
- DECIMÆ MIXTÆ.
1. Decimæ mixtæ impugnantur, tr. 2, l. 1, c. 9, n. 4.
  2. Cui solvendæ decimæ mixtæ, quando dominus habet domicilium in una parochia, et pecus pascitur in alia, c. 21, n. 7.
  3. Quot anni requirantur ad præscribendum in decimis mixtis, c. 22, n. 11.
  4. Animalium decimæ, quando solvendæ, c. 37, n. 6.
- DECIMÆ PERSONALES.
1. In lege veteri non solvebantur, tr. 2, l. 1, c. 10, n. 7.
  2. Cur in lege nova imperentur, c. 11, n. 17.
  3. Judæi non obligantur ad decimas personales, c. 16, n. 5.
  4. An clerici teneantur ad decimas personales, c. 17, n. 3.
  5. Qui in communi vivunt, a decimis personalibus eximuntur, c. 18, n. 2.
  6. Decimæ personales parochiæ propriæ ex jure communi debentur, c. 21, n. 1.
  7. Sunt solvendæ in parochia, in qua quis habet domicilium, licet extra illam negotietur, ib. 2.
  8. Quid faciendum, si duo habeat domicilia, ib.
  9. Decimæ personales fere sunt sublatae, ib.
  10. Decimæ personales ad ecclesiam parochialem spectant, c. 24, n. 3.
  11. Decimæ personales solvendæ ex omnibus lucris, stando in jure communi, c. 31, a n. 2.
  12. Consuetudine fere sublatae sunt, n. 4.
  13. Ex iis quæ per donationem acquiruntur, non debentur, a n. 7.
  14. Ex eleemosynis item, n. 9.
  15. Quando res donatur cum fructibus, de his solvendæ decimæ, n. 10.
  16. De lucris omnibus per actionem comparatis solvendæ sunt decimæ, c. 32, n. 1.
  17. Ex stipendio cathedræ debentur decimæ, ibid.
  18. Item ex præda in militia capta, n. 3.
  19. Quid dicendum de rebus immobilibus bello captis, n. 4.
  20. Ex ludo licito debentur, ibid.
  21. De rebus injuste acquisitis, non debentur decimæ, n. 7.
  22. Ex pretio homicidii, adulterii, debentur, ibid.
  23. Idem dicendum de omnibus acquisitis turpiter, at non injuste, n. 9.
  24. Meretrix non tenetur dare pauperibus decimam turpis lucri ab ecclesia non acceptatam, ibid.
  25. Quando possit decima turpis lucri accipi ab ecclesia, ibid.
  26. An publicus peccator post conversionem teneatur dare decimam omnium priorum lucrorum, n. 10.
  27. In decimis personalibus deducendæ sunt expensæ, n. 2.
  28. Decimæ personales singulis annis solvendæ, c. 37, n. 3.
- DECIMÆ PÆDIALES.
1. Decimæ prædiales in ecclesia sunt ad imitationem legis antiquæ, personales vero additæ sunt, tr. 2, l. 1, c. 10, n. 7.
  2. Cur Judæi obligentur ad decimas prædiales, c. 6, n. 6.
  3. An clerici teneantur ad decimas prædiales, c. 17, n. 3.
  4. An prædia unius ecclesiæ debeant decimas alteri, n. 27.
  5. Probabile est eximi religiosos ab aliquibus decimis prædialibus, c. 18, n. 3.
  6. Privilegium non solvendi decimas prædiales liberat a debito reali, c. 19, n. 1.
  7. An extendatur etiam ad novalia, n. 4.
  8. Hæc privilegia ad quæ prædia extendantur, n. 7.
  9. Si agri sint conducti, tenentur religiosi ad decimas, n. 8.
  10. An ex bonis emphyteuticis debeat monasterium decimas, n. 11.
  11. Coloni religiosorum eximuntur a decimis, n. 13.
  12. Quando religio vendit prædium ut aliud emat, emptum liberum est a decimis, c. 20, n. 6.
  13. Cui prædiales decimæ solvendæ, cum quis habet prædia in una parochia, et habitat in alia, c. 21, n. 3.
  14. Probabilis est requiri quadraginta annos ad præscriptionem in decimis prædialibus, c. 22, n. 7.

15. An præscriptio hæc extendatur ad novalia antea non possessa, n. 9.
16. Decimæ prædiales ad ecclesiam parochialem spectant, etiamsi baptismalis sit cathedralis, c. 21, n. 4 et 8.
17. Decimæ novalium eidem parochiali solvendæ, ibid.
18. Prædiales decimæ ad episcopalem mensam spectant, cum prædia non sunt intra territorium alicujus parochiæ, n. 9.
19. In decimis prædialibus non deducendæ expensæ, c. 35, n. 1.
20. Decimæ prædiales solvendæ ex fructibus omnium rerum, c. 34, n. 1.
21. Neque pensiones, neque tributa ante decimationem deducenda sunt, c. 35, n. 10.
22. Quando ager colitur per colonos, vel per mercenarium, a quo decima solvi debeat, n. 13.
23. Qui pro pecunia transfert agrum in colonum, non tenetur ad decimas, n. 14.
24. Decimas prædiales potest, ecclesia ab eo petere, qui segetes conducit, c. 36, n. 16.
25. Quid dicendum, si segetes comburantur in bello justo, n. 17.
26. Ecclesia quomodo habeat actionem contra dominum fundi, si ejus causa pereant fructus, n. 18.
27. Quid ecclesia sit factura ne fraudetur decimis, quando dominus non vult seminare agrum, n. 21.
28. Decimæ prædiales solvendæ simul ac fructus colliguntur, c. 37, n. 5.
29. Fructus non condendi sunt in horrea indecimati sine consensu clericorum, n. 17.
30. An decimæ præteritæ non solutæ, possint peti ab alio, qui modo agrum emit, c. 38, n. 8.
31. Quomodo clerici possint decimas prædiales recuperare, quando eis non solvuntur, vide DECIMÆ, a n. 187.

DELINQUENTES.

1. Vide ECCLESIE IMMUNITAS ERGA DELINQUENTES, a n. 1.

DEUS.

Vide RELIGIONIS OBJECTUM.

1. Qui Deum colunt, inter se manent ligati, tr. 1, l. 1, c. 1, n. 6.
2. Ad Deum colendum creatura rationalis ligata est per naturale debitum, n. 7.
3. Quantum virtutum sit objectum. Quod, c. 5, n. 1.
4. Religio non potest in Deo dari, l. 3, c. 1, n. 4.
5. Voluntas quam Deus habet ut sibi detur cultus, non spectat ad religionem, n. 5.
6. Dei bonitas et excellentia quomodo communicetur creatis personis, c. 5, n. 20.
7. D. Thomæ locus, in hac materia difficilis, explicatur, n. 21.
8. Placare Deum ne nobis iratus sit, ex quo affectu procedat, c. 7, n. 6.
9. Duplex jus in Deo datur, n. 10.
10. Deus non est finis particularis justitiæ legalis, c. 9, n. 11.
11. Stultum est existimare nullum esse verum Deum, tr. 2, l. 1, c. 1, n. 2.
12. Laus Dei sola mente potest fieri, n. 6.
13. Quibus corporis actibus possimus Deum adorare, n. 8.
14. Genuflexio ad Deum utroque genu sit, c. 2, n. 8.
15. Soli Deo vero directe est offerenda oblatio, c. 7, n. 1.

16. Multum a Deo animari quidam dicebant, tr. 3, l. 2, c. 4, n. 5.
17. Plato unum summum Deum et alios minores colebat, n. 6.
18. Futurorum contingentium cognitio propria est Dei, c. 7, n. 9.
19. Solus Deus cognoscit hominum cogitationes et affectus, c. 8, n. 10.

DIACONUS.

1. Vide SIMONIA, n. 81.

DILIGENTIUM.

1. Quomodo gentiles se habebant circa suos Deos, vide GENTILIS, a n. 7.
2. Ignorantia invincibilis circa multitudinem deorum, vel nunquam datur, vel rarissime, tr. 3, l. 2, c. 6, n. 1 et 2.

DISPENSATIO.

1. An Pontifex possit dispensare in jure divino positivo, tr. 2, l. 1, c. 14, n. 4.
2. Dispensatio in decimis requirit justam causam, data tamen sine illa adhuc est valida, n. 12 et 13.
3. De dispensatione ad laborandum in festo, vide FESTI DIEI LABOREM QUE EXCUSANT.
4. Prælati dispensatio sine causa valida est in lege propria, secus in lege superioris, l. 2, c. 33, n. 3.
5. Non omnis causa sufficiens ad dispensationem sufficit ad tollendam per se obligationem, ibid.
6. Non est necessarium ut prælatus semper, quando dispensat, cognoscat causam, n. 13.
7. Potest prælatus, quando dispensat ad laborandum in festo, obligationem elemosynæ imponere, id tamen non est opus, n. 10.
8. Dispensatio Dei an possit cadere in præceptum naturale, tr. 3, l. 4, c. 3, n. 3.
9. Dispensatio, vide SIMONIAM, n. 55 ad 88.
10. Dispensatio circa simoniam, vide SIMONIA DISPENSATIO, a n. 1.
11. Dispensatio, et absolutio, in quo distinguantur, tr. 3, l. 4, c. 61, n. 3.

DIVINATIO.

1. Quid sit, tr. 3, l. 2, c. 7, n. 2.
2. Est peccaminosa et prohibita, n. 3 et 11.
3. Ejus malitia consistit in inquirendo occulta cognitione interventu dæmonis, n. 5.
4. Cognitio per divinationem a dæmone petitur, n. 10.
5. Varii modi petendi a dæmone cognitionem, et discendi ab illo, c. 8, n. 1.
6. Per Pythones solent homines consulere dæmonem, n. 2.
7. Cæremoniæ, quibus dæmon futura pronunciat, sunt ab eo traditæ, n. 3.
8. Varia divinandi genera explicantur, ibid.
9. Quo pacto dæmones varias species divinationis conducentes sensibus objiciant, n. 4.
10. Alia divinandi genera explicantur, n. 5.
11. Postulare a dæmone scientiam rerum per se occultarum est gravissima inter divinationes, n. 10.
12. Qui hoc petit, recognoscit in dæmone divinam excellentiam, ibid.
13. Quaecumque societatem cum dæmone inire, est grave peccatum, n. 19.
14. In consultatione dæmonis quæ sint malitiæ, n. 10.
15. Quando in divinatione committatur idololatria, n. 21.

16. Ad divinationem sufficit implicitum pactum, c. 9, n. 1.
17. Quando detur pactum implicitum in divinatione, n. 2.
18. Quale debeat esse medium inquisitionis, ne illa sit divinativa, ibid.
19. Cognitio occultorum a Deo indita non dicitur divinatio, sed prophetia, c. 7, n. 2.
20. Species divinationis quomodo distinguantur, c. 9, n. 5.
21. Si quis utatur signo divinationis otiose, non cum animo adhibendi fidem, peccat venialiter, n. 11.
22. Solus dæmon est auctor impositionis signi divinatorii, n. 15.
23. Doctrinam hanc in libris scriptam, qui addiscunt, docentur a dæmone, ibid.
24. Qui utitur signis divinatoriis expresse intendendo non habere pactum cum dæmone, habet illud implicite, n. 17.
25. Qui crediderit hæc signa esse a Deo, excusatur ex ignorantia, ibid.
26. Artes divinandi positivæ probantur esse a dæmone, n. 19.
27. Divinatio per pactum expressum non differt specie, ab ea quæ fit per implicitum, c. 10, n. 1.
28. Observationes vanæ rerum occurrentium reducuntur ad divinationem, n. 5.
29. Sunt peccata mortalia, licet aliquando ex ignorantia possint esse venialia, n. 6.
30. Divinationes sunt intrinsece malæ, n. 8.
31. Eliezer servus Abrahæ non commisit peccatum divinationis, n. 9.
32. Neque Jonathas, neque David, n. 10.
33. Chiromantia, alia bona, alia vana est, n. 14.
34. Prædicere futura quæ pendent a libertate, est peccatum in Scriptura maximè prohibitum, c. 11, n. 13.
35. In jure prohibetur, et a Patribus reprehenditur, n. 24.

DIVINATIO EX ASTRIS.

1. Error asserentium hanc artem fuisse licitam usque ad tempus quo Christus fuit a Magis adoratus, tr. 3, l. 2, c. 11, n. 16.
2. Cognoscere eventus liberos per astra, ut signa, est superstitiosum, n. 21.
3. Cur non possit quis uti arte divinandi per astra a dæmone docta, possit tamen uti philosophia ab eodem tradita, n. 22.
4. Error asserentium astra esse signa a Deo imposta, n. 23.
5. Ex astris non potest prædici voluntas divina, n. 26.
6. Præterita etiam, vel præsentia non cognoscuntur ex astris, n. 27.
7. Effectus casuales non liberos ex astris prædicere, est superstitio divinativa, n. 28.
8. Non solum non possunt prædici ut certi, sed nec ut probabiliter eventuri ex solis astris, n. 30.
9. Qui ita prædicit jure ecclesiastico damnatur, et gravem culpam divinationis committit, ibid.

DOCTRINA.

1. Doctrina supernaturalis quæ, tr. 3, l. 4, c. 18, n. 1.

DOMINICA DIES.

1. Potestate humana mutari potest spatium horarum in die Dominica, tr. 2, l. 2, c. 4, n. 9.

2. Ubi approbetur septimi diei requies in novo testamento, n. 16.
3. Cur Dies Dominica ita appelletur, c. 3, n. 1.
4. Ejus observationem antiquissimam esse, probatur ex Scriptura et patribus, ibid.
5. Dominica die jejunium fuit prohibitum, n. 6.
6. Observatio illius non est de jure divino, n. 7.
7. Quo pacto dici possit immutabile præceptum servandi diem Dominicam, n. 9.
8. Dies Dominicæ excellentiæ et cur potius quam alia celebretur, n. 11.
9. Episcopi non nisi die Dominica consecrantur, n. 14.
10. Die Dominica in dei ac Trinitatis cultum dicata, n. 17.
11. Resurrectionis festum semper Dominica die celebrandum, c. 6, n. 3.

DOS.

1. Dos, vide SIMONIAM, n. 89.

DULIA.

1. Dulia cultus non fundatur immediate in excellentia increata, tr. 1, l. 3, c. 5, n. 5.
2. Cultus duliæ non formaliter, sed virtualiter excellentiam divinam respicit, n. 6.
3. Dulia respicit distinctionem inter honorantem et honoratum, n. 22.
4. Actus externi ex intentione habent, quod sint adoratio latriæ vel duliæ, tr. 2, l. 1, c. 1, n. 5.

E

ECCLESIA.

1. Oblationes ecclesiis factæ sunt licitæ, tr. 2, l. 1, c. 4, n. 6.
2. An debeantur ex præcepto, c. 5, n. 1.
3. Determinatio decimarum pertinet ad potestatem spiritualem ecclesiæ, non ad temporalem, c. 10, n. 8.
4. Ecclesia potest ponere decimam de novo, etiam contra consuetudinem, c. 12, n. 11.
5. Dupliciter acquirit jus reale in decimis, c. 16, n. 7.
6. Quæ sit ecclesia baptismalis, c. 24, n. 1.
7. Cui ecclesiæ solvendæ sint decimæ, parochialine, an baptismali, n. 3.
8. An decimæ ad ecclesiæ fabricam spectent, c. 28, n. 18.
9. Ecclesia non habet decimam partem in possessionibus, c. 36, n. 15.
10. Ecclesia imposuit præceptum festorum, l. 2, c. 2, n. 3.
11. Potest decernere festivitates universales, n. 3, n. 2.
12. Hæreticum est dicere, non esse peccatum agere contra ecclesiæ præceptum, l. 1, c. 35, n. 7.
13. Cultus illicitos positive non potest, ecclesia approbare, l. 2, c. 3, n. 2.
14. An sit speciale præceptum colendi Deum in ecclesia, l. 3, c. 1, n. 4.
15. Præceptum colendi loca sacra est negativum, n. 7.
16. Jus prohibet, Christianos laicos in ecclesia sepe-liri, consuetudine tamen id est introductum, c. 8, n. 7.

ECCLESIE, UT EST LOCUS SACER, QUÆ SINT CONTRARIA.

1. Omnis actus exterior continens irreverentiam in templo vitandus, tr. 2, l. 3, c. 1, n. 9.
2. Quæcumque actio directe facta in contumeliam templi est peccatum mortale, ib.
3. Infans, et catechumenus, ante baptismum, non sunt in ecclesia sepeliendi, c. 2, n. 14.
4. Actus indifferens non est contra ecclesiæ sanctitatem, c. 3, n. 1.
5. Usrum omne peccatum in ecclesia factum sit sacrilegium, n. 6.
6. Placitum in ecclesia facere est sacrilegium, c. 4, n. 5.
7. In cœmeterio item, ib.
8. Qui placitum in ecclesia facit, non manet ipso jure excommunicatus, n. 6.
9. Placita ecclesiastica possunt in ecclesia fieri, n. 10.
10. Mortaliter peccat, qui placitum in ecclesia facit, n. 12.
11. Placitum in ecclesia factum irritatur, n. 13.
12. In domibus ecclesiæ non potest fieri, n. 6.
13. In eis factum non irritatur, n. 13.
14. An actus jurisdictionis voluntariæ prohibeantur in ecclesia, et facti irritentur, ib.
15. Doctoralis gradus potest in ecclesia conferri, n. 15.
16. Concilium sæculare non potest ibi fieri, n. 16.
17. Ecclesia non potest converti ad usus belli, extra necessitatem, n. 17.
18. Mercatus in templo fieri prohibetur, n. 18.
19. Contractus mercium in templo facti non irritantur, ib.
20. Furtum in ecclesia prohibetur jure ecclesiastico, c. 5, n. 1.
21. Quæ in ecclesia facta sint sacrilegia, vide SACRILEGIUM, a n. 3.
22. Intra ecclesiam non admittenda particularium supellex, c. 6, n. 1.
23. An id de cœmeterio intelligendum, ib.
24. Seditio prohibetur in ecclesia sub mortali, n. 4.
25. Qui ludi in ecclesia prohibeantur, ib.
26. Quæ Concilia sæcularia in ecclesia facere non sit mortale, n. 5.
27. Non omnia colloquia in ea prohibentur, sed aliquomodo mala, n. 6.
28. Convivia prohibentur, n. 7.
29. Aliqua de se non mala naturæ jure in templo fieri prohibentur, c. 7, n. 1.
30. Quæ sint contra ecclesiæ immunitatem, vide ECCLESIE IMMUNITAS, a n. 1.

ECCLESIE POLLUTIO.

1. Quinque actus ecclesiam polluunt, tr. 2, l. 3, c. 2, n. 2.
2. Quod homicidium ecclesiam polluat, ib.
3. Sanguinis effusio ecclesiam polluit, n. 3.
4. Humani seminis effusio ecclesiam polluit, ib.
5. Sepelire excommunicatum in ecclesia similiter, ib.
6. Paganum in ecclesia sepelire, ib.
7. Quando crematur ecclesia, non proprie polluitur, n. 4.
8. Quando crematur ecclesia, consecrationem amittit, non benedictionem, ib.
9. Corpus pagani et excommunicati extrahendum ab ecclesia, et postea purganda, n. 5.

10. Grave peccatum est agere aliquid in ecclesia, ex quo polluat, ib.
11. Actus ex eo solum quod polluat ecclesiam, an sit peccatum mortale, n. 8.
12. An actus polluentes ecclesiam sint sacrilegi, quia prohibiti, n. 10.
13. Ecclesia potest tollere prohibitionem, ne excommunicatus sepeliatur in ecclesia, ib.
14. Ex sepultura excommunicati vitandi non polluitur ecclesia ex natura rei, n. 11.
15. Non polluitur ecclesia per sepulturam hominis personaliter interdicti, n. 13.
16. Interdicti hominis corpus in ecclesia sepultum exhumandum, n. 14.
17. Ecclesia non polluitur ex sepultura peccatoris publici, qui impoenitens moritur, n. 15.
18. Hic tamen non potest in ea sepeliri, ib.
19. Ecclesia non polluitur per actus qui fiunt super tectum vel in turri, c. 9, n. 7.

ECCLESIE IMMUNITAS.

1. Immunitas ecclesiæ duplex, tr. 2, l. 3, c. 8, n. 4.
2. Ecclesiam confringere est contra immunitatem, n. 3.
3. Item violare ecclesiæ confinia, ib. Hæc immunitas respectu ecclesiæ est de jure divino naturali; extensio ad confinia non ita, ib.
4. Alia quæ ad hanc immunitatem pertinent, n. 4.
5. Ecclesia diruta non potest ad profanos usus converti, n. 5.
6. Ex lapidibus profanæ domus potest fieri ecclesia, ib.
7. Ex profanis vestibus possunt fieri sacra, ib.
8. Immunitas ecclesiæ quoad officium loci, n. 6.
9. Excommunicati majori excommunicatione non possunt in ecclesia sepeliri, ib.
10. Excommunicatus minori potest, ib.
11. Usurarii in ecclesia non sepeliuntur, n. 7.

ECCLESIE IMMUNITAS ERGA DELINQUENTES.

1. Delinquentes non possunt extrahi ab ecclesia, tr. 2, l. 3, c. 8, n. 9.
2. Hoc non est de jure divino naturali, nec positivo, ib.
3. A templo Judæorum probabile est posse delinquentes abstrahi, n. 10.
4. Quo tempore cœperit hæc immunitas ecclesiæ, n. 12.
5. Ecclesia, ab Episcopo consecrata aut benedicta, ea gaudet, c. 9, n. 1.
6. Etiam antequam celebrentur in ea divina mysteria, n. 4.
7. Ecclesia non consecrata nec benedicta, ea gaudet, si in ea celebrentur divina mysteria, n. 2.
8. Ecclesia interdicta vel polluta ea gaudet, n. 6.
9. Tota ecclesiæ fabrica, habitatio et cœmeterium gaudet hac immunitate, n. 7.
10. Ecclesiæ portæ clausæ qui adhæret, non potest inde abstrahi, n. 8.
11. Neque qui est super tectum, ib.
12. Ab hospitali non potest abstrahi delinquens, n. 9.
13. An Episcopi domus habeat hanc immunitatem, ib.
14. Oratoria privata non illam habent, n. 10.
15. Delinquens si apprehendat sacerdotem ferentem corpus Christi non potest inde abstrahi, ib.
16. Omnes Christiani baptizati gaudent hac immunitate, c. 10, n. 1.

17. Servus dominum timens si ad ecclesiam fugiat, quid faciendum, n. 2.
18. Fidelis excommunicatus hoc gaudet ecclesiæ privilegio, n. 3.
19. Interdictus etiam, ib.
20. A monasterio toto non possunt abstrahi delinquentes, n. 6.
21. Clerici possunt abstrahi a templo per judicem ecclesiasticum, non per sæcularem, a, n. 6.
22. Laici possunt abstrahi pro criminibus de quibus corripuntur ab ecclesiasticis iudicibus, n. 7.
23. Infidelis fugiens ad ecclesiam, si petat baptismum, non abstrahendus, n. 11.
24. Hæreticus gaudet hoc privilegio in aliis criminibus, non in hæresi, n. 13.
25. In causis civilibus an ii gaudeant hac immunitate, c. 11, n. 3.
26. Propter nullum crimen extrahendus est reus ab ecclesia, nisi in casibus a jure exceptis, ib.
27. Qui fures non gaudeant hoc privilegio, ib.
28. Delinquentes graviter in ecclesia possunt abstrahi ab ea, n. 6.
29. Item, qui existens in ecclesia, ferit alium existentem extra illam, n. 7.
30. Similiter, qui existens in ecclesia mandat vulnerari alium extra illam, ib.
31. Qui existens extra ecclesiam ferit permanentem in ecclesia, non gaudet immunitate, ib.
32. An ecclesia defendat latronem cum furto ad eam fugientem, n. 8.
33. Qui delinquit prope ecclesiam spe fugiendi ad illam non abstrahendus, n. 9.
34. Occidens per insidias potest abstrahi a templo, n. 11.
35. Qui per industriam occidit, non abstrahendus, n. 12.
36. Vulnerans ex insidiis gaudet privilegio templi, n. 4.
37. Utrum assassini possint abstrahi ab ecclesia, n. 15.
38. Mandans insidiosè interficere, si effectus sequatur, potest auferri a templo, n. 16.
39. Qui hoc facit per assassinos, probabile est non gaudere privilegio, etiam effectu non secuto, ib.
40. Raptores virginum an possint abstrahi, n. 17.
41. Fugiens ex carcere non potest separari ab ecclesia, n. 19.
42. Qui vincitur ducitur per ecclesiam, an possit ab ea separari, ib.
43. An gaudeat ecclesiæ privilegio, qui sub juramento redeundi exit a carcere, n. 20.
44. Non potest in ecclesia ligari, vel ullam pati violentiam delinquens, c. 12, n. 2.
45. Non potest spoliari in ecclesia bonis juste delatis, n. 3.
46. Fugiens ad ecclesiam cum armis prohibitis potest illis spoliari, ib.
47. An ecclesia obsideri possit, quando delinquens ad eam fugit, n. 4.
48. Quando solum vestis pars est extra terminos ecclesiæ, non potest delinquens per eam apprehendi, ibid.
49. Dum est in ecclesia, nec ad mortem, nec ad corporalem penam potest damnari, n. 5.
50. Quibus pœnis possit multari, n. 6.
51. Ad servitutem triremis et exilium non potest damnari, ib.
52. In casibus a jure exceptis, potest judex sine li-

- centia praelati extrahere delinquentem ab ecclesia, c. 13, n. 1.
53. Judex per blanditias extrahens ab ecclesia reum non peccat, n. 2.
54. Contra ecclesiæ immunitatem si reum abducat, sacrilegium committit, n. 4.
55. Quo pacto possit ecclesia resistere judici conanti abstrahere reum, ib.
56. Tenetur judex restituere ecclesiæ reum, n. 6.
57. Quam penam incurrat propter hoc sacrilegium, n. 7.
58. Judex extrahendo reum non solum peccat contra ecclesiam, sed etiam contra reum, n. 9.
59. Hoc peccatum est contra justitiam commutativam, n. 10.
60. Comprehensio delinquentis injuste in ecclesia facta, est irrita, n. 12.
61. Quando teneantur iudices reo restituere damnum secutum ex comprehensione, n. 13.
62. Judex licite comprehendit extractum ab ecclesia ab alio particulari per fallaciam, n. 17.

ELECTIO.

1. Electio per sortes ad beneficium ecclesiasticum, vide SORTES, a n. 4.
2. Sæcularis electio non prohibetur fieri per sortes, tr. 3, l. 2, c. 12, n. 15.
3. Electio Matthiæ qualis fuerit, n. 21.
4. In Pontificis electione simonia non est redimere vexationem, cum indignus, vel evidenter terminus dignus eligatur, l. 4, c. 50, n. 35.
5. Pecuniam dare, ut eligatur dignus in communi, non est illicitum, n. 36.
6. An ecclesia habeat jus ut eligatur dignissimus e pluribus, n. 40.
7. Non licet moraliter loquendo redimere hanc vexationem per pecuniam, inducendo electores ut hanc personam determinate eligant, quod illa sola sit digna, n. 41.
8. An dicta de pontificatus electione ad inferiores electiones accommodentur, n. 42.
9. Quæ electio sit invalida, vide SIMONIACA ACTIO, QUÆ VALIDA, a n. 17.

ELISEUS.

Cur noluit pretium Naaman, tr. 3, l. 4, c. 5, n. 5.

EPIPHANIA.

Epiphaniæ festum ab Apostolis institutum, tr. 2, l. 2, c. 5, n. 9.

EPHRON.

Vide SIMONIAM.

EPISCOPUS.

1. Quid facere debeat, quando parochiani non possunt parochum sustentare, tr. 2, l. 1, c. 5, n. 9.
2. Quando possit facere determinationem decimarum in sua diocesi, c. 10, n. 9.
3. Non potest jus decimarum mutare, c. 15, n. 11.
4. Cura pauperum specialiter praelatis commissa est, c. 11, n. 7.
5. Episcopus non potest obligare ad decimas parochos sibi subjectos, c. 16, n. 13.
6. Tenetur ad decimas debito reali, non personali, c. 17, a n. 11.
7. An Episcopus possit laicis decimas dare, vide DECIMÆ, a n. 107.
8. Episcopi diœcesis ad clerum cujuscumque parochiæ aliquo modo pertinent, c. 28, n. 8.

9. De primis debentur Episcopo, c. 30, n. 1.
10. Bona praelati sunt obligata ecclesiae pro mala administratione, c. 38, n. 11.
11. Quomodo Episcopi teneantur cogere non solventes decimas, n. 3.
12. Episcopus non nisi Dominica die consecratur, l. 2, c. 4, n. 14.
13. Potest instituire festum in sua diocesi sine auctoritate Pontificis, c. 11, a n. 4.
14. Non potest canonizare Sanctum, n. 5.
15. Quid olim in hoc possent, ib.
16. Quid supponendum, ut ab Episcopo que at festum Dei praecepti, ib.
17. An a domo Episcopi possint abstrahi delinquentes, l. 3, c. 9, n. 9.
18. Quae Episcopi licentia sit necessaria ad permuanda beneficia, vide *BENEFICII COMMUTANDIS, QUAE AUCTORITAS NECESSARIA*, a n. 1.
19. Praelati inferiores Pontifici non possunt dispensare bona ecclesiae, nisi justa concessione canonum, tr. 3, l. 4, c. 34, n. 17.
20. An cathedraticum Episcopi persolvendum, c. 47, n. 3.
21. Episcopis visitantibus procuraciones a jure concessae persolvendae, ib.
22. Quomodo inferiores praelati, et eorum officiales simoniam committant, vide *SIMONIAE CAUSAM EFFICIENTEM*, a n. 7.

ESAU.

1. Quae peccata commisit, tr. 3, l. 4, c. 6, n. 13.
2. Profanus dicitur non propter spiritualis venditionem, sed propter contemtionem, n. 14.
3. Primogenitur aejus sacerdotio annexam esse summo, certum est, n. 6.
4. Utrum simoniacus, vide *SIMONIAM*, n. 65.

EUCARISTIA.

1. Abstinere a frequentia Eucharistiae potest esse actus religionis, tr. 1, l. 3, c. 2, n. 5.
2. Sacrificium Eucharistiae est de jure Divino, tr. 2, l. 1, c. 4, n. 9.
3. Ejus praeceptum datum est Ecclesiae, n. 10.
4. Quomodo per sacerdotes et per alios fideles offeratur, ib.
5. Utrum omnes audientes sacrum communicarent olim, c. 6, n. 7.
6. A sacerdote Eucharistiam deferente non potest abstrahi delinquens, c. 10, n. 10.
7. An liceat sumere Eucharistiam ad purgationem criminis, tr. 3, l. 1, c. 3, n. 15.
8. Uti Eucharistia ut pane communi non est blasphemia, sed sacrilegium, c. 4, n. 5.
9. Eucharistiae sacramento debetur suprema adoratio laetiae, l. 3, c. 6, n. 1.
10. Contra eam committitur gravius peccatum, quam sacrilegium, concomitanter tamen datur sacrilegium, n. 2.
11. Propter crimen injiciendi manus in Eucharistiam non incurritur excommunicatio, ib.
12. Eucharistiae festum quando institutum, tr. 2, l. 2, c. 7, n. 3.
13. Vide *SIMONIAM*, n. 90.

EXACTIO.

Vide *SIMONIA CONVENTIONALIS*, a n. 8.

EXAMINATOR.

Vide *SIMONIA*, n. 47.

F

FERIE.

1. Tria genera feriarum jure conceduntur, tr. 2, l. 3, c. 5, n. 15.
2. Feriae passionis qualiter observandae, vide *PASSIO*, a n. 2.

FESTI DIES.

1. Observatio dierum festorum habet aliquid ex jure naturali, aliquid ex positivo, tr. 2, l. 1, c. 2, n. 1.
2. Praeceptum festorum partim morale, partim caeremoniale est, l. 2, c. 1, n. 4.
3. Quid morale, et quid caeremoniale haberet tertium praeceptum, n. 7.
4. Potestate humana mutari potest spatium viginti quatuor horarum in die festo assignatur, n. 9.
5. Conveniens est festorum observatio in lege nova, c. 2, n. 2.
6. Christus festos dies non instituit, ib.
7. Apostoli festa observarunt, et aliqua instituerunt, n. 3.
8. Ecclesia imposuit praeceptum festorum, ib.
9. Potest decernere dies festos universales, c. 3, n. 2.
10. Haec potestas est in solo Papa, n. 3.
11. Quo pacto consuetudo Ecclesiae possit indicare festum universale, ib.
12. Concilium generale hoc etiam potest, ib.
13. Festi dies dicati Virgini, vide *MARIA*, a n. 1.
14. Festi dies dicati Christo, vide ejus festivitates sub titulis particularibus.
15. Festa Sanctorum, vide *SANCTI*, a n. 1.
16. Festa Angelorum, vide *ANGELUS*, n. 3 et 6.
17. Festa Apostolorum, vide *APOSTOLUS*, n. 3 et 4.
18. Festa sancti Lucae et sancti Marci jure communi non observantur, tr. 2, l. 2, c. 9, n. 10.
19. Festum sancti Bartholomaei diverso die Roma colitur, n. 18.
20. Qui sanctorum dies sint festi, et observandi, vide *SANCTORUM FESTA*, a n. 5.
21. Dies ex praecepto servandi sunt, c. 10, n. 1.
22. In magnitudine temporis quae festa sint aequalia, n. 2.
23. Aliqua inaequalitas intensiva in eis reperitur, n. 3.
24. In solemnitate, et in difficultate relaxandi observationem, inaequalia sunt, n. 4.
25. Aliquod festum potest observari in uno loco, et non in alio, c. 11, n. 2.
26. Episcopi possunt instituere festa in suis diocesis sine auctoritate Pontificis, ibid., n. 4.
27. Festa particulari praecepto imperata aliquando observantur per meridiem, ibid., n. 11.
28. Principes laici non possunt instituere dies festos, c. 12, n. 2.
29. Sola consuetudo laicorum et clericorum non introducit diem festum, ibid., n. 5.
30. Peregrini dum sunt extra parochiam vel episcopatum, non tenentur ad festum illius, cap. 13, n. 2.
31. Peregrini obligantur ad festa et leges loci in quo inveniuntur, c. 14, a n. 1.
32. Qui solum in transitu alicubi sunt, probabile est non teneri ad festa et leges, contrarium tamen certius, ibid., a n. 17.
33. Vagi homines, qui nullibi habent domicilium, tenentur ad festa loci ubi inveniuntur, ibid., n. 19.
34. Quo pacto obligetur peregrinus ad festa genera-

- lia, quando consuetudine non servantur in ejus patria, vel in loco ubi est, ibid., n. 27.
35. Neque ad communionem, neque ad orationem tenetur quis ex praecepto colendi festum, cap. 16, n. 2.
36. In die festo non obligantur fideles ad oblationes, ibid., n. 11.
37. Ex praecepto non est elicienda in festo dilectio Dei, ibid.
38. Neque poenitentiae actus, n. 14.
39. Quam antiquum praeceptum cessandi ab opere servili in festo, c. 17, n. 2.
40. An in die festo specialiter prohibeatur peccatum mortale, c. 18, n. 1.
41. Probabile est peccatum in festo factum habere peculiarem malitiam venialem, n. 14.
42. Festi praeceptum violare est mortale, c. 32, n. 1.
43. Ex limitata materia potest esse veniale, n. 2.
44. Quantum tempus laboris satis sit ad mortale, ib.
45. Dies festus a media nocte usque ad mediam noctem servandus, n. 4.
46. Si transfertur festum quoad officium in alium diem, non transferuntur aliae obligationes, ib.
47. An violatio festi diei sit sacrilegium, vide *SACRILEGIUM CONTRA LOCA*, etc., a n. 1.

FESTO DIE QUAE LICEANT VEL NON LICEANT.

1. Probabile est peccatum in festo habere peculiarem malitiam venialem, t. 2, l. 2, c. 18, n. 16.
2. Probabile est copulam conjugalem non esse omnino licitam in festo, n. 14.
3. Potest pro mercede fieri opus non servile in festo, c. 19, n. 10.
4. Si occurrat necessitas faciendi opus servile in festo, potest fieri pro mercede, n. 9.
5. Non potest accipi pretium, quando datur dispensatio laborandi sine pretio in festo, n. 7.
6. Scribere pro mercede, nec servile, nec in festo prohibitum est, n. 16.
7. Comedere, et alia opera naturalia, non sunt prohibita in festo, c. 21, n. 2.
8. Opera quibus cibi parantur, licet servilia, non prohibentur in festo, n. 3.
9. Opera curandi proximum similiter, n. 5.
10. Opera cultui divino intrinseca, etsi gravia, licent in festo, n. 9.
11. An opera mutandi templa, et similia, sint servilia et in festo prohibita, n. 10.
12. Quid de aliis operibus mechanicis dicendum, n. 12.
13. Quo pacto opera servilia ex misericordia, facta liceant in festo, n. 14.
14. Qui dicunt non licere studium in festo, impugnantur, c. 22, n. 2 et 5.
15. Liberalia opera non prohibentur in festo, n. 3.
16. Quaecumque scientiam docere licet in festo, n. 6.
17. Opus scribendi non est prohibitum in festo, neque ex mercede factum, c. 24, n. 1.
18. Neque transcribendi opus, licet ex mercede fiat, c. 25, n. 3.
19. Pingere, est opus servile, et prohibetur in festo, c. 25, n. 7, et c. 26, n. 1.
20. Imprimere similiter, c. 25, n. 8.
21. Quomodo excusentur, qui recreationis gratia in festo depingunt brevi tempore, c. 26, n. 5.
22. Iter agere non est servile, nec per se prohibitum in festo, c. 27, n. 2.

XIII.

23. Quo pacto sit prohibitum iter incipere cum bestia onusta, ib.
24. Cantare et saltare non sunt in festo prohibita, n. 4.
25. Quae venatio et piscatio prohibeantur in festo, et quae liceant ex consuetudine, c. 28, n. 5.
26. Bellandi actio est servilis, et de se in festo prohibita, n. 7.
27. Ex necessitate sit licita, n. 10.
28. Exercitationes militares in die festo licent, n. 11.
29. Quae opera liberalia jure prohibeantur in festo, c. 29, n. 1.
30. Nundinae non licent, n. 2.
31. Consuetudine quo pacto liceant, n. 4.
32. Placitum non licet, n. 6.
33. Quae actiones judiciales prohibebantur in festo, n. 9.
34. Actiones judiciales in festo factae, sunt irritae, c. 30, n. 3.
35. Contractus in mercatu facti in die festo non sunt irriti, ibid.
36. An citatio licita et valida fiat, n. 6.
37. Juramentum juridicum non potest exigi in festo, ibid.
38. Nec testes examinari, sive causa sit temporalis, sive spiritualis, ib.
39. Sententia excommunicationis et absolutio non prohibetur in festo, n. 9.
40. Executio sententiae prohibetur et irritatur in festo, n. 11.
41. Appellatio potest fieri, licet non possit prosequi, n. 13.
42. Advocatio licet informari die festo, n. 15.
43. An judicium arbitri sit in die festo prohibitum, ibid.
44. Quae juramenta sint in festo prohibita, n. 16.
45. Quae necessitas satisfat, ut causa judicialis in festo tractetur, n. 18.
46. Cur haeretici in festo publice judicentur, ib.
47. Ob pietatem licet in festo judicalem causam tractare, n. 20.
48. Halecia possunt in festis minoribus piscari, c. 33, n. 5.
49. Omnes item pisces, in quibus datur eadem ratio, n. 6.
50. Qui piscantur in festo hos pisces ex ipso jure disponente, tenentur ad aliquam elemosynam, n. 7.

FESTI DIEI LABOREM QUAE EXCUSANT.

1. Propria necessitas excusat laborem in festo, t. 2, l. 2, c. 32, n. 2.
2. Pauperes excusantur in festo laborantes ad suam sustentationem, n. 3.
3. Famulus item, qui cogitur praecepto domini, ib.
4. Necessitas reipublicae excusat laborem in festo, n. 6.
5. Necessitas proximi item, n. 6.
6. Pietas vel in Deum, vel in proximum, n. 7.
6. Discrimen inter dispensationem et excusationem a labore in festo, n. 1.
8. Dispensatio ad laborandum in festo potest dare et Papa, et Episcopus, c. 33, n. 2.
9. In absentia Episcopi quomodo possint etiam parochi, ib.
10. An voluntas praesumpta praelati satisfat ut quis laboret in festo, n. 4.
11. Consuetudo dispensationem ad laborandum in festo inducit, n. 12.